

Het orthese-avontuur van Johan Smith

Deel 4 In vorige uitgaven van LetselschadeNEWS schreef ik al over mijn belevenissen rondom de aanvraag van een myo-elektrische armorthese. Ik zal eerst kort terugblikken op de laatste stand van zaken van dat moment.

Tekst Johan Smith | Fotografie MyoPro + privébeeld

MyoPro

Een van de redenen dat het hele proces moeizaam verloopt, is dat de myo-elektrische armorthese niet op de Nederlandse markt verkrijgbaar is. Daardoor zijn artsen, ergotherapeuten en instrumentmakers veelal niet bekend met deze orthese en 'onbekend maakt onbemind'. Zo ervaar ik dat in ieder geval wel in dit traject. Of de door mij gestelde doelen met deze orthese haalbaar zijn, is lastig te beoordelen. De enige manier om dat te achterhalen, is een proefperiode van een aantal maanden. Ook voor zo'n proefperiode geldt dat deze orthese helemaal op maat gemaakt moet worden en in het begin zal ik ook onder begeleiding moeten oefenen. Een behoorlijk kostbare aanpak dus. Daarom is de aanvraag hiervoor nu nog niet bij mijn zorgverzekeraar ingediend. In het laatste gesprek met Johan Frijters heb ik aangegeven het traject van de MyoPro even te parkeren.

Terugblik

Sinds de zomer van 2021 ben ik al bezig om in aanmerking te komen voor de myo-elektrische armorthese. Het doel van deze armorthese is het verbeteren van de armfunctie van mijn aangedane arm, zodat ik meer kan bijdragen aan de huishouding van ons gezin met zes

kinderen en meer mogelijkheden heb bij de uitvoering van dagelijkse activiteiten, mijn hobby's en mijn zelfstandigheid. Tot nu toe zijn de behandelend artsen niet overtuigd van de toegevoegde waarde voor mij van deze orthese. Zolang zij het niet zien zitten, gaat er geen aanvraag naar de zorgverzekeraar.

'Leven met een beperking is topsport'

Opties

De afgelopen periode heeft voornamelijk in het teken gestaan van de aanvraag voor de MyoPro armorthese. In mijn dagelijks leven speelt de verminderde armcapaciteit een belangrijke rol. Wat mij bezighoudt en een reëel risico is, is de overbelasting van mijn gezonde rechterarm. Tijdens het traject met de myo-elektrische orthese zijn nog andere opties naar voren gekomen, die mogelijk kunnen helpen mijn gezonde arm te ontlasten. Het is wonderlijk hoe het werkt. Omdat ik zelf ondernemend ben in mijn zoektocht naar een betere (passendere) oplossing voor mijn verlamde arm, kom ik bij verschillende revalidatiecentra en heb ik gesprekken met diverse instrumentmakers. Op die manier hoor je nog eens wat als het gaat om nieuwe ontwikkelingen.

Dit heeft ertoe geleid dat ik op dinsdag 4 oktober as. een afspraak heb in het Leiden University Medical Centre (LUMC). Hier wordt onderzoek gedaan naar mijn verlamde linkerarm en de mogelijkheden van een operatie bekeken en besproken. Het zou gaan om het omzetten van een spier/spierpezen of een transplantatie van een spier uit een been naar mijn linkerarm. Omdat ik nog niet precies weet wat de bedoeling is, laat ik het op me af komen. Daarnaast ben ik bezig met de aanvraag van een mechanische orthese. Onlangs kreeg ik hiervoor goedkeuring van de verzekeraar, na een eerdere afwijzing. Ik merk dat er nog steeds beweging in het traject zit en dat geeft mij, ondanks de eerdere tegenslagen, ook weer vertrouwen dat ik op de juiste weg zit.

Overige activiteiten

Ik voel me een gezegend mens dankzij alle activiteiten waar ik aan meedoe, want ik wil mijn aandacht zeker op andere zaken in het leven richten. Dat is de reden dat ik elke dinsdag en vrijdag met veel plezier op de zorgboerderij werk, een beschutte plek tussen Ommen en Den Ham. Hier zorgen we samen met andere deelnemers voor de kippen, het konijn, de tuin en doen we andere klussen, zoals het repareren en/of opknappen van de trekker, het maken en/of repareren van een kar. We halen voer voor de dieren of het materiaal voor het klussen in de tuin of op het erf. Ondanks dat ik vanwege mijn fysieke beperkingen niet overal aan kan deelnemen, is het voor mij een fijne plek om te zijn en te werken.

Met de wil om het ongeval dat ik meemaakte in een positief daglicht te zetten, geef ik presentaties op scholen, bij de reclassering of slachtofferhulp. Het is mooi dat binnen organisaties en bedrijven ook aandacht is voor mensen met een beperking. We leven in een inclusieve samenleving waar iedereen mee zou moeten mogen doen en erbij zou moeten horen. Want ook met beperkingen kun je een volwaardig leven leiden, hoewel je soms misschien wat

hulp nodig hebt. Het geeft mij energie om te laten zien dat het kan, omdat ik daar het levende bewijs van ben.

Onlangs kreeg ik de vraag of ik opensta voor een bezoek aan de gevangenis. Hier verblijft een cliënt met een prothese die zich aan het voorbereiden is op terugkeer naar de maatschappij. Dat lijkt me een mooi project om aan mee te werken, want iedereen verdient een 2e kans!

Vakantie

Door mijn beperkingen ervaar ik het leven ook wel als topsport. Dus als de zomerperiode aanbreekt, dan kijk ik uit naar vakantie met mijn gezin. Dit jaar verbleven we een week in Friesland. De tweede week waren we in de Belgische Ardennen in het Franstalige deel. Het was genieten; het Friese platteland, de Belgische heuvels, het prachtige weer en goed gezelschap. Kortom de condities waren uitstekend om even op te laden. Zo is het leven naast mijn gezin, vrouw en 6 opgroeiende kinderen in de leeftijd van 11 en 22 jaar, rijkelijk gevuld met inspirerende bezigheden.

Johan

Kijk voor meer informatie over Johan op zijn website: www.johansmith.nl. ♦

Johan tijdens een van zijn presentaties